

כabhängigנו לחולוקם החיקום הצעיר בר-יהודה שיטמפרו לכרכל פיק הדואר, לברוזליי – הסעד, והדחות לטולידאנגו בהנאי שטגן שר לטולידאנגו לא יוכל להיות חבר מפא"י. אני הצעתי לטסדור סעד לרוזן, דואר לברוזליי וחתום לטולידאנגו – בלי תנאי של בר-יהודה. רוזן ביקש לדחות החלטה על סעד לשבעה הבא, כי הבריוו אונומ האליסון – שהוא יקבל הסדר, אבל איינו רוזה, והוא יגוח לשכנע אותם. דחינו עניין הצעד, וסני החיקום נספרו לפי המעדי.

– אה"צ בקשיי גיורא לבורר ע"י סאול או בדרך אחרת מי מסר על הוכן הפסיבה בכרך הירוק ל"מעריב". הדברים ב"מעריב" נסקרו באופן אוקיינופיזי, בלי כוונה של פרסוטה למי שהוא ובלוי, בניה כלפי אחד הגדרים אהנווכחו אמרול. מכאן יס להטיק שהדבר געה רק בעקבות סעף – וכך היה דברן לופן.

היום בן דוד אמר לי שהוא ינטה לגולות אם האיש.

– ביחסתי אם גולדה מהטב משק ומאנדר ועפירות דעתם על פועלתו של אילית בלונדרון. ראייתי צורך לבקש ממנה זאת לאחר שיבחק לנו לי מכתבו של סק לאותן בעניין זה.

24.11.58, יום ב'

הזמן חזר את אריק שחדר מלימודיו באנגליה לטינה. שהיה אנגלייה כשלושה עשר חודשים ופרק מלימודיו. החודש שלמד זהה מלήפה פקנית בראצ'ים

גרעינניים ב الأورو עזר ובסוחה יותר רחוק. קרא את לידל הרט וגם שוחח אותו וגם ערא את קיסינברג, ונראה שיח "יאום" ללימוד זה גם בארץ, אם כי אין לנו ראשים גרעיניים. נראה שהמחלפה אם יהיה, אפילו אם המGeVות הבודלות יהיו מוגבלות בהן, לא ימנחו בסצנות אסומניות, כי שני הצדדים ימחדו מהמשמעות. אפנום באנגליה פלטדים למוניות כל עיר שיש בה 15.000 חסובים ופעלה (לאן ימכו אחות?) חשובים חספני מלחמת אלה גם בשביבנו לא נקלע במלחמה עם ערבים. גם אם תחרב מעצמה זרה – חובה לדעת לעתוד כמה שעה עד שחבוי פוזר. תוא קרא את תיקודינו. כשאפרתי לו לפניו כמה זמן לקרו אספרט זה לא שם לב לרבד. עכשו לסת הרבה בקריה זו, ועליו לקרו עוד פעם. קרא גם ספרי גנרטיב גרמניים, שלפניהם היו גם שלושה ערבים, 1 מעיראק, 2 טנימוס סירין. אחד אמר בפ' אלה, אחיו של הרמטכל, החידדו, מבעלה הבין שישראל עזרה לירדן בסבר לאחרון. אבל במובן איש לא ייעז להפסיק המשקנה. באנגליה קל לחייבש עם אונריט מלבד לידי הרט נפגש עם אדמירל בריטי. אבל הם מחייבים בין יהודי אנגליה ובין ישראליים. בינהמ מאוד משיחות עם הנריוס. אם היה אגוז, אבל בבלתו הוא מבריק. נפגש גם עם סקר. ביקר למסור לי ד"א. עוקב אחרי פועלתו, אם כי לא בכל הוא מסכימים אותו. זו לו הפעם חרשה לחשוף עם יהודים והוא חושך לעתיד יחסינו אותם. היהודים באנגליה לא מקבלים בקלובי או כבדות גולף אングלים, ועליהם להטמא בתוך מוסדרות יהודיות, אבל מבלי זיקה אישיות כלשהיא עם ישראל. הוא חושך לעתידם.

חיים דיבר אטמול אתו קשוח, אמונם ענד לו כוכב שליסי (בל אלוף משנה)

ומינוח אortho עוזר לראש מחד ("ירוסקה" גבע)

במה פעמים אומר לי לא אמת, אבל גנמל מתוכנה זו. הוא סבור שיצליח לפיקודו.
שחי אחלוז 1) אם נגמל ממירית לא אמת, 2) מהו ההפקיד שמתאים לו. תודת שמייה
חיים אמר לו בחריפות שמעטיו לא יהיה לו קסרים עם שר הבטחון. שאלתי אותו

חיים כעם עליון למה כחוב לפדרס דעחו על

גרועים. הוא עודו צער, פחוס קצח בן 31. אמרתי לו שיקבל החפקיד אוניבן לו לא יעשה זאת. הוא, אריך, מלָא תשומת, הוא מוכן לעבוד ככיבולי בתחום יתר

וְאֵל יַדָּג עֲבָשִׂיו לְעָחִיד.

- אה"ז הודיעי בכנסה על ארוֹף הרב טולידאגו כשר דוחות, ועל מסירת תיק הדואר לברזיל. פנוי ופideal חרות לא נתקיים וויבוח והוא יערך בשבוע הבא.

קיבלתי על דבריו באספה פומבית, כפי שכתברסטן בהזמנה. הוא טען שהזגמה לא חביא מה שאמיר, והביא מה שלא אמר, מבחןיה אחמתיסטי הוא סבור כי הצעה גרב צולידגןו הוא צעד מצוין - אבל יהיה ריקושט. מדווק? יאטר דברו בכנסתת.
אפרהוי לו כי אני חוש שיתגללו במדרון בהתרומות בחירות. הוא רואה סכנה זו, ומתרעם למה לא החדרנו אותו. סיירתי על טגייתי עם ורפסטיג וטונדי ולבנטו
השכינה עם חזני וספירה. סדרני שפירה היה ברור שאיננו בעוניו שילדי נושא

תערוגת יהיו יהודים לפני חדיין (החלכה) אלא לפי פשען הרובנות. ואין אנו
చחויבים לחבידל סמכות מפלכתית של משרד חרכנות, שאינו מחויב על פי ההלכה.
כל עוד רשות לבוחר לה רב. והזכיר לו כי שנית לא יכול לקבל חבריו חסוכות
בדינה על שתי שאלות: 1) אם חוטש המזומנים ניתנן רק לדתיים או גם לאחרים,
2) למה הם כוראים תהום בין "דתיים" ו"חילוניים".

- נא אגלי ארגז - על ידיון נתיקון לחקור שרוח הבתונות, חזון ובן אחרון
טוענים שיש ריגנון על אולרדים או דתיות נשלוח, וטענויות טבל שחרור או דתיה
יסורנטו בראשותם.

25.11.58, יומם ג'

בבוקר כבוס הוועד הארצי למילוות העלית, באו כולם, ושרה רוח סובה
כבוגם, משתתפו כל החוגים. ויש סיכוי למילווה של 20 מיליון ייליאו.